

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж 5403/23
14.5.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Радмиле Радић и Иване Марковић Радојевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Миладин Дабетић, адвокат из Новог Београда, ул. Народних хероја број 19/4, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Лука Атељевић, адвокат из Београда, ул. Кнеза Милоша број 58, ради утврђења, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П 7903/19 од 07.07.2023. године, у седници одржаној дана 14.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 7903/19 од 07.07.2023. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, утврђује се да заједничку имовину тужиле и туженог, стечену у току трајања брачне заједнице представља право својине на кући, кућни број ... у ул... у ... на к.п... са правом заједничке својине на к.п... уписаној у ЛН ... КО ..., што је тужени дужан признати. Ставом другим утврђује се да је тужилца АА из ... по основу доприноса у стицању у току трајања брачне заједнице са туженим, сувласник на кући кућни број ... у ул... у ... на к.п... са уделом од 1/2 идеална дела и носилац заједничке својине на к.п... КО ..., што је тужени дужан признати и трпети да тужилца настави поступак легализације и да своје право сусвојине на објекту упише у јавне књиге, кад се за то стекну услови, а право заједничке својине на к.п... по правноснажности ове пресуде, без даљег одобрења и сагласности туженог. Ставом трећим обавезује се тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 869.000,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени, побијајући је у целисти из свих законских разлога из члана 373 став 1 Закона о парничном поступку.

Трошкове другостепеног поступка је тражио и определио.

Тужена је благовремено одговорила на жалбу. Трошкове другостепеног поступка је тражила и определила.

Испитујући правилност ожалбене пресуде на основу овлашћења из члана 386 Закона о парничном поступку-ЗПП (“Службени гласник РС” бр.72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 др. закон) Апелациони суд је оценио да жалба туженог није основана.

У спроведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд пази по службеној дужности, а жалбом туженог се не указује основано ни на једну другу битну повреду одредаба парничног поступка, која је била или могла бити од утицаја на правилност побијане пресуде. Супротно жалбеним наводима, разлози пресуде су јасни и разумљиви, те приликом доношења пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 394 став 2 тачка 12 ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању у првостепеном поступку брачна заједница парничних странака трајала је од закључења брака дана 11.01.1992. године у ..., па до 2018-2019 године. Њихов брак је разведен пресудом Другог основног суда у Београду П2 974/19 од 25.09.2019. године, из ког брака немају заједничке деце, али тужени има сина из првог брака ВВ, рођеног 1989. године. Од заснивања брачне заједнице парничне странке су живеле у ... у насељу ... у стану од 55 м², који је тужени добио на коришћење од свог тадашњег послодавца, тужиља је била унета у уговор као члан његовог породичног домаћинства, а који су у току трајања брачне заједнице откупили за откупну цену од 600 ДЕМ. После откупа је овај стан продат 1994-1995 године за износ од 50.000 ДЕМ, при чему је уговор о купопродаји, као продавац, закључио тужени, те је након тога на име туженог, као купца, купљен стан у центру ... у насељу ..., површине од 70 м², за купопродајну цену у износу од 55.000 ДЕМ, која је плаћена највећим делом од продајне цене претходног стана у насељу ..., те је тужени за његово реновирање платио износ од 8.000 ДЕМ. Стан у ... је продат октобра 1998. године, пре него што су изашли из ..., за цену од 70.000 ДЕМ, по тврдњи туженог, док је по тврдњи тужиље цена износила 80.000 ДЕМ, а тужиља и тужени су следећа 3-4 месеца живели у стану који је такође купљен током трајања брачне заједнице странака, у центру ..., у близини ... у ком стану је тужени обављао ..., при чему је цео износ купопродајне цене за тај други стан која је по тврдњи тужиље износила 23.000 ДЕМ, обезбеђен од позајмице и то износ од 15.000 ДЕМ је тужиља позајмила од кума, а износ од 8.000 ДЕМ од свог брата, а по тврдњи туженог купопродајна цена другог стана износила је 40.000 ДЕМ и иста је плаћена од његове уштеђевине од око 8.000 ДЕМ, а преостали износ од позајмице и то 23.000 ДЕМ од кума и брата тужиље, од пријатеља из ... још 8.000 – 9.000 ДЕМ, а преосталих 5.000 ДЕМ је тужени скупљао из пазара приватних лица и по његовој тврдњи сам је вратио сав износ који је позајмио, док су по тврдњи тужиље новац заједно враћали. У јуну 1999. године тужиља и тужени из ... долазе у ..., где су прво живели код тужиљине мајке и брата, а потом код њене сестре, па после у изнајмљеном стану у ... улици до усељења у спорну непокретност 01.07.2000. године. Стан у ..., у коме је обављао ..., тужени је продао у августу 1999. године тужиљиним колеги за купопродајну цену у износу од 45.000 – 50.000 ДЕМ. Тужиља је 24.08.1998. године, као купац, закључила купопродајни уговор са продавцима ГГ и ДД, који није оверен пред судом, а чији је предмет био плац површине од 5 ари и то кат.парц... уписан у ЗКУЛ ... КО ..., за купопродајну цену у износу од 37.500 ДЕМ, који износ је продавцима исплатио тужени од уштеђевине коју су странке имале, а након чега је почела градња куће 11.10.1998. године, при чему је новац за почетак градње обезбеђен од продаје стана у коме су странке живеле у ... у насељу ... док је новац до завршетка градње обезбеђен из прихода странака, јер је тужиља у то време била ..., док је тужени био ... Градња куће сада на адреси ... у ... је завршена јуна месеца 2000. године, кућа се састоји од приземља и спрата, нето површине 248,37 м², а странке су се у исту уселиле 01.07.2000. године. У периоду од

2002-2016 године, док је постојала заједница живота странака, кућа је два пута реновирана. Обављеним грађевинским вештачењем од стране судског вештака Душана Рацкова, чији је кориговани налаз суд прихватио, утврђено је да грађевинска вредност непокретности на основу стварно изведених радова са стањем у време завршетка објекта у ул.... у ... 2000. године, износи укупно 189.078,25 ДЕМ, односно 96.715,18 евра, процењена грађевинска вредност стварно изведених радова у периоду од 2000-2005 године је 16.784,25 евра, а вредност изведених радова реновирања у периоду од 2015-2016 године 19.021,29 евра. Процењена грађевинска вредност непокретности са стањем на дан престанка брачне заједнице странака 25.09.2019. године износи укупно 132.736,47 евра. Након завршетка градње парничне странке су 28.12.2007. године поднеле заједнички захтев за издавање одобрења за објекат изграђен, односно реконструисан без грађевинске дозволе Одељењу за комунално-грађевинске и стамбене послове ГО Вождовац, да би нови захтев након промене законских прописа тужени сам поднео, јер је у катастру непокретности уписан са правом заједничке својине на к.п... КО ...

Током трајања заједнице живота, и тужиља и тужени су радили, тужиља првих неколико месеци заједничког живота у приватној фирми у ..., а потом у .... Тужиља је у време градње куће остваривала приходе наведене у извештају које је доставио ..., док је ... доставио извештај о приходима које је тужиља остваривала од новембра 2018. године, па до развода брака парничних странака септембра 2019. године, све у износима наведеним у картону зарада са бруто и нето зарадом за наведени временски период. Тужени је био запослен у ... до 1992-1993 године, кад је прешао у ..., за који период није пружио доказе о висини својих прихода, а Пореска управа за спорни период градње куће (октобар 1998. године до јуна 2000. године), не располаже подацима о висини примања овде туженог за период од 1992. године до 2002. године, да би у периоду од 2010. године, кад је објекат већ завршен, до развода брака странака, био...

Тужиља и тужени су заједнички водили домаћинство, заједно издржавали и сина туженог из првог брака, са којим је тужиља имала добар однос, водили су га на летовања, плаћали екскурзије, матуре, школарину, изнајмљени стан у ..., водили га на рођендане, сваки месец слали издржавање, чак и од тужиљине плате.

Чињенично стање је правилно и потпуно утврђено и оно се жалбеним наводима којима се оспорава слободна оцена доказа првостепеног суда и не прилажу нови докази у смислу члана 372 ЗПП, не доводи у сумњу.

Имајући у виду утврђене чињенице, првостепени суд је извео закључак да су спорне непокретности у ..., као и предметна непокретност која је предмет спора, стечени током трајања брачне заједнице, заједничким радом и приходима које су странке остваривале и да исте представљају њихову заједничку имовину, да је плац купљен од заједничке уштеђевине странака, августа 1998. године, а новац за почетак градње предметне куће октобра 1998. године обезбеђен од новца добијеног продајом стана у насељу ... у ... у површини од 70 м², који стан је откупљен у току трајања брачне заједнице по бенефицираном нетржишној цени и који представља њихову заједничку имовину, док је остатак новца за градњу до завршетка куће и до уселења 01.07.2000. године обезбеђен продајом другог стана у ... за износ од 45.000 ДЕМ, а који су купили током заједнице живота за потребе обављања... од стране туженог у овом стану, као и из уштеђевине и зараде странака од посла којим су се бавили.

Како је до закључења припремног рочишта тужени предложио само извођење доказа економскофинансијским вештачењем на околност да тужиља према приходима

које је остваривала није могла доприносити стицању предметне непокретности у ..., не достављајући при том доказе на околност висине прихода које је остваривао, тврдећи у свом исказу као парнична странка да та чињеница није битна, са којим се вештачењем тужила сагласила на припремном рочишту, да би на рочишту 07.07.2023. године предложила вештачење на околност утврђивања доприноса странака у стицању заједничке имовине, то је применом члана 308 ЗПП, а имајући у виду да је тужила била преклудирана са предлагањем овог доказа, те код чињенице да економско-финансијско вештачење са задатком који је тужени предложио само на основу података о висини зараде без доказа о висини својих прихода, све у циљу минимализовања доприноса тужиле и доказивања 100% доприноса није целисходно, првостепени суд је правилно одлучио применом правила о терету доказивања из члана 231 ЗПП и применом законске претпоставке из члана 180 Породичног закона о једнакости удела брачних другова у стицању заједничке имовине.

Имајући у виду изведене доказе, као и неспорну чињеницу да тужени у току поступка није благовремено предложио вештачење од стране вештака актуара на околност висине доприноса странака, већ само на околност да тужила својом зарадом није могла доприносити у стицању заједничке имовине, које је првостепени суд правилно одбио, јер је поседовао извештаје о висини примања тужиле за спорни период, то је правилно првостепени суд применио правило о терету доказивања, супротно жалбеним наводима.

Осим тога, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно је примењено материјално право. Ово стога што је правилно првостепени суд применио законску претпоставку о једнакој висини удела из члана 180 тачка 2 Породичног закона – ПЗ (Сл. гласник РС 18/05, 72/11 др. закон и 6/15), коју тужени у току поступка приложеним и предложеним доказима није оборио.

Ово посебно имајући у виду да је стан који су тужила и тужени први стекли откупљен у току трајања брачне заједнице по бенефицираној цени, због чега је неспорно заједничка имовина парничних странака, односно да су удели у њој једнаки са по 1/2, те је имајући у виду остале изведене доказе, те чињеницу да је и друга непокретност стечена у току трајања брачне заједнице, а посебно висину прихода тужиле, која је исте доказала приложеним извештајима, док тужени није доказао висину својих прихода до завршетка предметне непокретности. За своју одлуку првостепени суд је дао јасне и довољне разлоге које као правилне прихвата и овај суд, те на основу овлашћења из члана 396 став 2 ЗПП пресуду детаљно не образлаже.

Правилно је првостепени суд, супротно жалбеним наводима, одбио вештачење на околност да тужила није могла доприносити стицању предметне непокретности, имајући у виду постојање извештаја о висини њених прихода.

Ово посебно јер тужени, чији је задатак као тужене странке да оспори законску претпоставку, није предложио вештачење на околност утврђивања доприноса обе парничне странке, те посебно имајући у виду да тужени није приложио доказ о висини својих прихода за време изградње предметне непокретности. Насупрот томе, из стања у списима произлази да је именовани у периоду од 2004. до 2008. године остварио опорезив приход ван радног односа у укупном износу од 63,00 динара, у 2010. години опорезив приход из радног односа у износу од 729.086 динара, у 2005. години у периоду од 2008-2010 године обављао самосталну делатност по основу које му је утврђена пореска основица за паушално утврђени приход за период за 2005. годину у износу од 21.487,15 динара, за 2008. годину у износу од 37.449,99 динара, за 2009. годину у износу од 40.050,24 динара, те за 2010. годину у износу од 40.135,92 динара.

Осим тога, из садржине последњег записника у првостепеном поступку произлази да је пуномоћник тужиле изјавио да је сагласан са туженом да се изведе доказ економско-финансијским вештачењем, али да се парница не може окончати са задатком који је колега на припремном рочишту предложио да тужила није могла допринести стицању предметне имовине, те да је задатак вештачења потпуно некористан за ову парницу, те је стога навео да треба обавити економско вештачење, како би се утврдили доприноси обе парничне странке у стицању заједничке имовине, имајући у виду њихове зараде, поклоне и стицања са друге стране. Пуномоћник туженог је тада изјавио да економско-финансијско вештачење предложено на околност примања тужиле у периоду од заснивања радног односа у ..., па до 01.01.2002. године, те да је пропуст тужилачке стране што до завршетка припремног рочишта није предложено вештачење.

Супротно жалбеним наводима из цитиране садржине несумњиво произилази да је тужени предложио вештачење на околност која се могла утврдити на основу писаних доказа у списима, с обзиром да је тужила приложила висину своје зараде за разлику од туженог, при чему је правилно првостепени суд применио одредбу члана 308 ЗПП у погледу предлога пуномоћника тужиле, којим се усагласио задатак вештачења предложен од стране туженог.

Насупрот жалбеним наводима, постоји претпоставка заједничких удела, односно удела од 1/2, те терет доказивања чињенице да је наведени износ већи, није био на тужилу, већ с обзиром да се ради о оборивој законској претпоставки, наведени терет доказивања да је стекао више од 50% је био на туженом, који на ту околност није приложио, ни предложио релевантне доказе, те су сви жалбени наводи у погледу утврђивања чињеничног стања, те неправилне примене правила о терету доказивања неосновани. Супротно жалбеним наводима, пресуда има разлоге, а изрека пресуде није неразумљива. Део изреке пресуде из које произлази да је тужени дужан да трпи укњижбу као и наставак поступка легализације, не односи се на управни поступак, како се то неосновано жалбом наводи, већ представља последицу утврђивања права сусвојине тужиле, имајући у виду да се тужени након подношења пријаве захтева за легализацију од стране обе странке, сам укњижио на заједничкој својини, на катастарској парцели, те сам наставио поступак легализације. Наведено нечињење, односно трпљење је последица права својине тужиле, које произлази утврђењем у овој пресуди и нема утицаја на вођење управног поступка, супротно жалбеним наводима.

Осим тога, правилно је првостепени суд применио правило о терету доказивања, те правилном применом изведених доказа, те њиховом слободном оценом, правилно утврдио да су супружници стекли по једну идеалну половину правилном применом цитираних одредби материјалног права, с обзиром да тужени приложеним и предложеним доказима није доказао супротно.

Супротно жалбеним наводима, првостепени суд је слободном оценом доказа правилно утврдио да тужени није оборио законску претпоставку о 1/2 удела, те је и правилна примена одредбе члана 180 став 3 Породичног закона. На правилност побијане пресуде нису од утицаја ни жалбени наводи да је тужени на рочишту пред првостепеним судом указао на чињенице и околности које суд није прихватио, те наведено није од утицаја, с обзиром да тужени у току поступка није приложио ниједан доказ на околност да је 100% предметна непокретност његова имовина

О повреди права на правично суђење овај суд као другостепени парнични суд није надлежан да одлучује, већ Уставни суд, а првостепени суд је правилно применио одредбе Закона о парничном поступку, те дао јасну и образложену одлуку.

Наиме, тужени у току поступка првостепеном суду није дао ниједан доказ о свом материјалном стању у току трајања брачне заједнице, већ се сви докази свде на његов исказ и приложене доказе о реновирању, као и исказ сведока ЂЂ, који је у свом исказу навео да није учествовао у изградњи радовима на тој кући, да су се у комшилуку дружили и спријатељили и да су се после 2000. године посећивали, те да су га ангажовали ББ и АА, дакле обе парничне странке, да се радило бојење, кречење целе фасаде и лимарских радова око куће, а да му је тужени исплатио накнаду за обављене радове. Наведени исказ сведока такође не указује да је тужени учествовао у изградњи предметне куће 100%, како то тврди јер из наведеног произлази да је једини доказ који је тужени приложио на ту околност свој исказ, те предлог да се утврди економско-финансијским вештачењем висина тужилинних доприноса, те да она није могла да учествује у изградњи куће, имајући у виду њене приходе, који су утврђени из писаних доказа које је приложила о висини своје зараде, при чему тужени није доставио доказ о висини своје зараде у периоду трајања брачне заједнице, па све до завршетка куће, односно док није ...

Са изложеног, првостепени суд је правилно применио одредбу члана 231 ЗПП односно правило о терету доказивања. Имајући у виду да тужени приложеним и предложеним доказима није оборио законску претпоставку да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки, прописану одредбом члана 180 став 2 Породичног закона, то је правилна одлука првостепеног суда, за њу су дати разлози и не може се сматрати арбитрарном применом права.

Супротно туженом, тужила је за свој допринос доставила уз тужбу све доказе које је поседовала, а суд је прибавио извештај ... о њеним примањима, а из исказа тужиле, које је прихватио, је прихватио и чињеницу да је била и домаћица и обављала све кућне радове, те се жалбеним наводима не утиче ни на тачност чињеничног закључка у том погледу, односно исти се не доводи у сумњу.

Како тужени није определио исправан задатак вештачења, нити је то учинио ни на последњем рочишту, већ је то учинио пуномоћник тужиле, како би практично разјаснио задатак вештачења који би био целисходан у овој парници, то је правилно првостепени суд одбио наведена вештачења, како због преклузије за тужилу, тако и због нецелисходности за туженог.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не образлаже, јер налази да нису од утицаја на доношење другачије одлуке на основу овлашћења из члана 396 став 1 ЗПП-а.

С обзиром на исход спора и постигнути успех странака, потврђена је и одлука о трошковима поступка садржана у ставу четвртог изреке ожалбене пресуде, који су тужилу досуђени и одмерени правилном применом одредбе чланова 150, 153, 154 и 163 ЗПП-а, као и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката важећих у време доношења одлуке, те Таксене тарифе, као саставног дела Закона о судским таксама, важеће у време настанка таксене обавезе.

Са свега изложеног, применом члана 390 и 401 тачка 2 ЗПП-а одлучено је као у ставу првом изреке пресуде.

Како жалилац није успео у другостепеном поступку, на основу члана 165 у вези

члана 153 ЗПП-а, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић